

61. møde.

Fredag den 20. februar kl. 11.

Formanden:

I skrivelse af dags dato meddeler handelsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om energipolitiske foranstaltninger. (Lovf. nr. 220).

Det er meddelt mig, at skatte- og afgiftsudvalget ønsker at afgive mundtlig indstilling ved 3. behandling over forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v., lov om afgift af benzin og toldloven. (Lovf. nr. 67).

Udvalget for forretningsordenen har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af lov om det civile beredskab. (Op-hævelse af folketingsudvalget angående det civile beredskab) [af Voigt m.fl.]. (Lovf. nr. 6). Eksemplarer vil blive omdelt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om energipolitiske foranstaltninger.*

De problemer, vi står over for med hensyn til landets energiforsyning, er mangesidige. Det er noget væsentligt, at de er af global natur, og at det meste af den vestlige verden er i samme situation som Danmark med en stærk afhængighed af olietilførsler fra politisk ømfindtlige områder. Danmark er her tilmed i en yderposition med en 100 pct. afhængighed af energiimport og en næsten fuldstændig afhængighed af olie-forsyning.

Et væsentligt forhold er forsynings-sikkerheden, som ikke mange skænkede opmærk-

somhed før oliekrisen i 1973-74. Problemerne på forsyningsområdet knytter sig især til de mere langsigtede perspektiver, som gør, at vi ikke kan påregne nogen sinde at komme tilbage til 1960ernes overflod af billig energi, som i realiteten var baseret på en umådeholden udnyttelse af de trods alt begrænsede olieforråd. Over de kommende årtier må vi indrette os på at benytte mere vanskeligt tilgængelige og derfor også knappe og dyrere energiforsyninger.

Problemerne på forsyningsområdet kan også give sig udtryk i kortvarige forstyrrelser i løbende tilførsler. En væsentlig del af Vestens forsyninger med olie vil fortsat komme fra områder, hvor der ikke kan ses bort fra forsynings-svigt.

Disse både kort- og langsigtede perspektiver rejser problemer, som det politiske styre i ethvert land har måttet tage op til alvorlig overvejelse og indrette sig på. Det er således et fælles træk, at energipolitikken har fået en central placering i de politiske overvejelser om landenes økonomiske og sociale udvikling.

Også her i landet har vi måttet drage konsekvenserne af denne udvikling. Oliekrisen kom bag på alverden og mødte hele den vestlige verden uforberedt. Som andre måtte vi improvisere os igennem, men havde dog den fordel i forhold til mange andre lande, at vi allerede i 1968 havde gennemført en lov om forsyningsmæssige foranstaltninger, der satte handelsministeren i stand til i den givne situation at handle hurtigt.

Da forsyningskrisen vinteren 1973-74 var overstået og det stod klart, at energiproblemerne var kommet for at blive, tog forhandlingerne mellem de vestlige forbrugerlande om et energipolitisk samarbejde for alvor fart. Fra dansk side gik man aktivt ind herfor og gik samtidig i gang med overvejelserne om en dansk energipolitik på længere sigt. Pr. 1. april 1974 blev sager vedrørende energispørgsmål henlagt til handelsministeriet, der også fik til opgave at varetage koordineringen af energipolitikken med dens berøringsflader til vigtige samfundsområder som trafik, boliger, erhverv og miljø.

Regeringen har været klar over, at dette kun kunne være et første skridt, og at en yderligere samling af den administrative